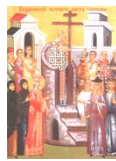

Farský list

17

2016
ročník XI.

14.8.2016 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Sláva Isusu Christu

Prehupli sme sa do druhého mesiaca prázdninového času, ale čo je oveľa dôležitejšie, pred nami sú posledné štyri mesiace mimoriadneho jubilejného roku – Roku milosrdenstva. S údivom zisťujem, že stále je dosť ľudí, ktorí o tom, že nejaký „Rok“ v Cirkvi prebieha, nemajú ani potuchy. Nedávno mi hovorila istá pani, že počas pobytu v kúpeľoch zistila, že jej spolubývajúca, hoci občas chodí do chrámu, nevie vôbec nič o Korunke k Božiemu milosrdenstvu (o Roku milosrdenstva ani nehovoriac). A aká bola vďačná, keď sa naučila túto modlitbu. Nájdite si čas a premýšľajte o Božom diele stvorenia. Pozrite sa na oblohu počas jasnej noci. Nie je krásna? A čo tie kvety na rozkvitnutej lúke? Farby sú také pestré a dokonalé – nijaký umelec by nedokázal napodobniť ich krásu. Predstavte si hlboké, pokojné pleso v Tatrách. Existuje niečo krajšie než jeho trblietavá voda, ktorá je za bezvetria hladká ako zrkadlo, čo odráža krásu okolo seba? Opakovane som bol aj toto

leto vo Vysokých Tatrách na krátky výlet s mladými, a kochal som sa pohľadom na Božie dielo, na tú nádheru presahujúcu človeka. Napokon sa postavte pred zrkadlo a uvažujte o korune Božieho stvorenia. Akí sme úžasní! Neudivuje nás, ako zložito funguje náš mozog? Nie je úžasné, že naše telá sú tak dokonalo vytvorené? Niektorí by mohli povedať, že stvorenie sa jednoducho stalo, že to nie je nič viac než náhoda. Ale niečo v nás nám hovorí, že ten úžasný svet okolo nás má za sebou oveľa väčší príbeh. Akosi za celou tou krásou cítíme ruku neviditeľného Boha. Svätý Pavol kedysi napísal: „*Veď to, čo je v ňom neviditeľné – jeho večnú moc a božstvo –, možno od stvorenia sveta rozumom poznávať zo stvorených vecí*“ (Rim 1, 20). Za všetkým stvorenstvom musí byť Boh a musí byť večný a dobrý. Jedna vec je *vedieť* o Bohu, keď uvažujeme o divoch stvorenia, ale niečo iné je *poznať* ho vďaka dôvernému a osobnému zjaveniu.

Pavol v *Liste Kolosanom* Pavol hovoril o svojich očakávaniach pre tamojšie cirkevné spoločenstvo: „*Neprestávame sa za vás modliť,*“ napísal, „*a prosiť, aby ste boli naplnení poznaním jeho vôle vo všetkej múdrosti a duchovnej chápavosti*“ (1, 9). Podľa Pavla má ľudská múdrosť a chápavosť svoje obmedzenia, zvlášť ak ide o duchovný život. Len duchovná múdrosť – to, čo nazývame zjavením – môže pomôcť

veriacim naplniť Božie plány s jeho Cirkvou. Keď Pavol napísal svoju modlitbu za Kolosanov, vysvetlil, čo sa v nich podľa jeho názoru stane v dôsledku tohto zjavenia: „*Aby ste žili, ako sa patrí vzhľadom na Pána, a páčili sa mu vo všetkom, tým, že budete prinášať ovocie všetkých dobrých skutkov a rásť v poznaní Boha, a aby ste mocou jeho slávy upevnili všetkou silou boli veľmi trpezliví a vytrvalí a s radosťou vzdávali vďaka Otcovi*“ (1, 10 – 12). Podľa Pavla by malo zjavenie skrze Ducha naplniť mysle veriacich novým chápaním Božích úmyslov. A malo by naplniť ich srdce stretnutím s Božou slávou. Tým sa odlišuje od rozumového chápania, ktoré je možné len na ľudskej úrovni. Lebo poznanie skrze zjavenie preniká aj srdca. *Premieňa* (formuje) rovnako pôsobivo, ako *informuje*. Prečo Pavol vo svojom liste tak veľmi hovoril o poznaní? Hoci si Kolosania vážili poznanie ako také, takmer výlučne sa sústreďovali na ľudské poznanie a ľudské prístupy k životu viery. Napriek tomu, že niektorí z nich prežívali veľmi hlboké spojenie s Bohom, mysleli si, že najlepšie budú nasledovať Boha tak, že vypracujú podrobný kalendár obradov – „*sviatkov, novmesiacov a sobôt*“ (Kol 2, 16) –, ktorý im pomôže usporiadať ich modlitbový život. Ale Pavol pochopil, že títo úprimní, no pomýlení veriaci sa tak veľmi sústredili na svoje obrady, že stratili zo zreteľa samého Ježiša – „*hlavu, z ktorej celé telo... rastie*“ (2, 19). Teraz, v čase našich odpustov v roku milosrdenstva vám želám, aby sme tak ako Pavol aj my pochopili, že modlitba je stretnutie so živým Kristom, ktorý naplňa srdce človeka.

o. Rastislav (farár)

"Kňaz a služba pastiera"

Už v spisoch starovekého Orientu je kráľ prezentovaný ako bohom ustanovený pastier, ktorého služba vedenia na pastvu je obrazom jeho úlohy vládnuť. V evanjeliách sa Ježiš Kristus ukazuje ako Dobrý pastier celého Izraela. Obraz Dobrého pastiera je podrobnejšie stvárnený v knihe proroka Ezechiela. Vízia proroka sa sprítomňuje v synoptických podobenstvách o pastierovi, ako aj v jánovskom obraze o pastierovi. V Ezechieleovej kritickej reči na adresu sebeckých pastierov sa spomína, že sám Boh si vyhľadá svoje ovečky a postará sa o ne. „*Sám budem pásť svoje ovce a sám ich dám do košiaru, hovorí Pán, Boh. Stratené vyhľadám, odohnané zavrátim, poranené obviažem, nemocné posilním, vykrmené a nemocné ochránim a budem ich pásť svedomito*“ (Ez 34, 15). Ježiš Kristus je tým pastierom a s touto úlohou sa stotožňuje pri rozprávaní podobenstva o deväťdesiatich deviatich ovciach a jednej stratenej, za ktorou sa pastier vyberie a berie ju na plecía a vracia sa s ňou domov. Celý jeho život zachytený v evanjeliách prejavuje *pastoračnú lásku*, ktorá má súcit s biednymi, unavenými, vyčerpanými ľuďmi, lebo sú ako stádo bez pastiera; vyhľadáva stratené, zablúdené ovečky; pozná ich a každú volá po mene; pripravuje im pokrm a nasycuje svojím životom. Tento život im dáva svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. Tému pastiera sa venuje aj evanjelista Ján v podobenstve o dobrom pastierovi, ktorého veľkou zvláštnosťou je,

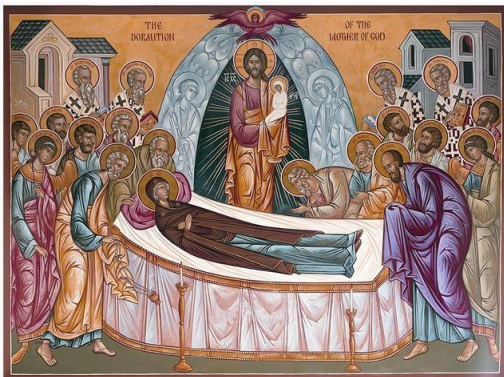
že sa nezačína slovami o tom, že Kristus je dobrý pastier, ale že je bránou k ovciam. „*Veru, veru, hovorím vám: Kto nevchádza do ovčince bránou, ale prelieza inokade, je zlodej a zbojník. Kto vchádza bránou je pastier oviec. Tomu vrátnik otvára a ovce počúvajú jeho hlas. On volá svoje ovce po mene a vyvádza ich.*“ (Jn 10, 1 – 3). Benedikt XVI. poukazuje na to, že tento výrok sa dá chápať ako meradlo toho, kto bude môcť byť pastierom jeho ľudu potom, keď vystúpi na nebesia. Skutočným pastierom bude iba ten, kto bude vstupovať k ovciam cez Ježiša ako cez bránu. Vtedy ich nebude považovať za svoje ovce, ale za Ježišovo stádo. A to je veľmi dôležité, pretože najvyšším Pastierom ostáva vždy Ježiš Kristus. Iba vtedy ich budú ovce počúvať, ak k nim kňazi budú vstupovať cez Ježiša Krista, s ktorým budú zjednotení v láske. Ježiš Kristus je vzorom pre kňazov, pretože sa nespráva ako zlodej, ktorý prichádza len aby zabíjal, kradol a ničil, ale ako ten, ktorý dáva za nich svoj vlastný život.

Jednou z úloh kňaza, ktorá vyplýva zo vzťahu ku Kristovi, je práve táto služba pastiera, ktorá má sviatosťný charakter. Túto úlohu nemôže nahradiť nikto z veriacich. Ján Pavol II. pri príležitosti jubilea kňazov poukázal na to, že sú rôznym spôsobom povolání prispievať k formácii Božieho ľudu, avšak majú sa k nemu správať ako pastieri ochotní pásť toto Božie stádo. Ježiš Kristus túto starostlivosť vyzdvihol v podobenstve o stratenej ovci, v ktorom si pastier berie ovečku na plecía a privádza ju domov. Kňaz ako pastier slúži svojim veriacim hlavne úkonmi odpustenia, najmä pri krste, sviatosti zmierenia a pri Eucharistii a taktiež ich privádza domov, teda do spoločenstva s Bohom.

V prvom Petrovom liste je Kristus nazvaný *Najvyšším pastierom* (porov. 1 Pt 5, 4), lebo jeho poslanie pokračuje cez jeho apoštolov, ich nástupcov, ako aj kňazov. Mocou posvätenia sú povolání napodobňovať a prežívať jeho pastoračnú lásku. Tá ich podnecuje k tomu, aby ako správcovia Božieho ľudu boli ochotní položiť aj svoj vlastný život za svoje ovce, ako to urobili už mnohí kňazi v dnešnej dobe. Ako dobrí pastieri sa majú starať aj o tých, ktorí prestali prijímať sviatosti, ba dokonca aj odpadli od viery a prestali sa zúčastňovať na živote Cirkvi. Zároveň sa majú snažiť približovať k nim a pomôcť im k návratu do ovčince a k živému vzťahu s Kristom v Cirkvi

Avšak na to, aby sa kňazi mohli stať pastiermi, musia splniť ešte jednu podstatnú vec, ktorou je vyjsť pred ovce a kráčať ako prví. Na tejto ceste vpred pôjdu vtedy, ak budú nasledovať Krista, ktorý už vyšiel vpred pred nimi. Nasledovanie však znamená to, že už si nevolia cestu sami, ale svoju vôľu odovzdávajú Kristovej vôli, teda dajú mu naozaj prednosť. Prosím, modlite sa za nás, kňazov, aby sme mali odvahy kráčať stále za Ježišom, aby sme mu boli verní, pretože ak udrú pastiera, stádo sa rozpráchni. A diabol to veľmi dobre vie. On vie, koho sa mu oplatí udrieť.

e. Matúš (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

❖ V pondelok, 15.08.2016 je prikázaný sviatok Zosnutia Presvätej Bohoroďičky. Sv. liturgie s myrovaním budú o 08:00 hod. (csl.) a o 18:00 (slov.)

❖ Od piatku, 19.08.-21.08.2016 je archieparchiálna odpustová slávnosť v Lutine,

ktorá začína piatkom Púťou mladých. Srdečne vás pozývame.

- ❖ V nedeľu, 21.08.2016 bude v našej farnosti iba jedna sv. liturgia o 08:00 hod bez utierne! Na Bani sv. liturgia nebude kvôli odpustu v Lutine.
- ❖ Pozývame vás na púť do Medugorja v termíne 9.9.-16.9.2016, ktorú organizujú naši veriaci. Cena púte a viac informácií na našej nástenke.
- ❖ Od 19.-21.08.2016 vás pozývame na archieparchiálnu odpustovú slávnosť v Lutine.
- ❖ Gréckokatolícke centrum pre rómov Čičava ponúka na predaj moderné kresťanské CD pre deti v slovenskom jazyku. Jeho cena je 5 eur. Je to vhodný darček. V kancelárii si môžete zakúpiť aj nové CD skupiny Peter Milenky band v cene 10 eur a trojramenný nástenný kríž za 10 eur a knihu dirigenta Pavla Vasiľa o zbore Romana Sladkoveca za 10 eur.
- ❖ Poukaz pre bezdomovcov si môžete zakúpiť v kancelárii. Jeho cena je 0,30 centov.

Spracoval DS

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: farnosťsekčov@gmail.com

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov**

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou